

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ دَرَجَاتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾
سورة البقرة، (٢: ١٢٨)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
" إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ وِلَاةً مِّنَ النَّبِيِّينَ وَإِنَّ وِلِيَّيَّ أَبِي وَخَلِيلِي رَبِّي. ثُمَّ
قَرَأَ (إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ) "

سنن الترمذي، كتاب تفسير القرآن، حديث رقم ٣

Beste moslims!

De verheven profeet Ibrāhīm (vrede zij met hem), die door onze nobele religie de islam tot de Ulū'l-‘Azm-profeten wordt gerekend, is het toonbeeld van de overgave en het vertrouwen die Allah van hem verlangde. Onze Almachtige Heer zegt in de Heilige Koran over hem: **“Toen zijn Heer tot hem zei: ‘Geef je over’, zei hij: ‘Ik heb mij overgegeven aan de Heer der werelden.’”**¹

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) heeft hem als volgt beschreven: *“Iedere profeet heeft een vriend onder de profeten. Mijn vriend is Ibrāhīm, mijn voorvader en de vriend van mijn Heer.”*² Ibrāhīm (vz mh) is het symbool van de strijd voor tawheed. In elk moment van zijn leven leefde hij op het hoogste niveau van overgave, met volledig vertrouwen in Allah. Of hij nu de afgodsbeelden verbrijzelde, in het vuur werd geworpen of zich voorbereidde om zijn zoon op te offeren op de weg van Allah – hij droeg steeds dezelfde woorden in zijn hart: *“Mijn Heer is mij voldoende; Hij is de beste Beschermmer.”*³

Beste gelovigen!

De Ibrāhīmische houding, die voor ons een voorbeeld is, begint met vertrouwen in Allah. Overgave betekent niet dat men verstand en wil opgeeft. Integendeel, het betekent dat men deze gebruikt in overeenstemming met de Tevredenheid van Allah. Zelfs toen Ibrāhīm (vz mh) wist dat hij in het vuur geworpen zou worden, zei hij: *“Ik heb mij aan Allah overgegeven.”* Dit is de standvastigheid van een hart dat doordrenkt is met geloof. Een dienaar die op zijn Heer vertrouwt, reageert bij beproevingen niet met opstandigheid maar met geduld. Overgave betekent dat de dienaar niet zijn eigen plan, maar de beschikking van Allah voorop stelt. Want hij weet dat de beschikking van Allah altijd in het belang van Zijn dienaren is.

Waardevolle gemeenschap!

Onze taak vandaag is om deze Ibrāhīmische overgave en dit vertrouwen in alle aspecten van ons leven te laten doordringen. Wanneer wij geconfronteerd worden met moeilijkheden, is het een vereiste van vertrouwen (tawakkul) om ons tot onze Heer te wenden. Geloof moet zich niet alleen op de tong bevinden, maar ook in het hart, in ons gedrag en in onze houding zichtbaar zijn. Laten wij in ons gezin, ons werk en ons maatschappelijk leven handelen volgens de moraal van Ibrāhīm. De weg daarnaartoe is eerlijkheid, oprechtheid, geduld en het nakomen van toevertrouwde verantwoordelijkheden. Vooral het bijbrengen van dit besef van overgave aan onze jongeren, die onze toekomst zijn, zal onze toekomst verlichten met het licht van het geloof.

Beste broeders en zusters!

Laten wij de smeekbede van Ibrāhīm (vz mh), zoals genoemd in de Edele Koran onthouden en herhalen: **“Mijn Heer! Maak mij en mijn nageslacht tot standvastigen in het gebed. Onze Heer! Aanvaard mijn smeekbede.”**⁴ *Amin*

Moge onze Heer ons vervullen met Ibrāhīmisch geloof, overgave en vertrouwen. Moge Hij onze harten openstellen voor Zijn Tevredenheid en onze wegen leiden naar Zijn leiding.

Laten wij onze preek afsluiten met de smeekbede die Ibrāhīm en zijn zoon Ismā‘īl deden terwijl zij de Kaba herbouwden: **“Onze Heer! Maak ons beiden tot mensen die zich aan U overgeven en maak uit ons nageslacht een gemeenschap die zich aan U overgeeft. Toon ons onze manieren van aanbedding en aanvaard ons berouw. U bent de Berouwaanvaardende, de Meest Barmhartige.”**⁵ *Amin.*

¹ Bakara, 2:131

² Tirmizī, Tefsīru'l-Kur'ān, 3

³ Zie. Taberī, Cāmi' u'l-beyān, XVII, 57-58; Fahreddin er-Rāzī, Mefātihu'l-gayb, XXII, 162-163; Kurtubī, el-Cāmi', XI, 303

⁴ Ibrāhīm, 14:40

⁵ Bakar, 2:128